

ikke er istand til eller oplagt til at følge med i disse Enkeltheder. I Budgettet, saaledes som det er os forelagt med 6,575,000 Kr., er Leieindtægten ikke fradragen, men blot Bruttoindtægten. Fradrages der nu denne Sum, hvad der er forlangt til ikke militære Udgifter, nemlig 965,000 Kr., og derhos de 500,000 Kr. som Ministeren har forlangt for meget til Nyfiksbygning, saa vil man finde, at den Sum, som jeg her har nævnt, nemlig 5,110,000 Kr. nødtagtig fremkommer, og naar dette sammenstilles netop med det, som ifjor blev foreslaaet som Udbytte af Forhandlingerne, nemlig 4,700,000 Kr., saa faar man det Tal, som jeg har sagt. Nu sammenstiller Ministeren disse Tal i forskjellige Klasser som værende en direkte Følge af Sværnsloven eller liggende udenfor. Men nu indrømmes det altsaa fra alle Sider, at det er 446,000 Kr. og saavidt jeg erindrer, lagde Ministeren Noget til dette Bøh, hvad jeg dog ikke har været saa nøie opmærksom paa. (Marineministeren: Nei). Ja, ja. Det erindrer jeg nu ikke, men det kommer jo nok adaa! De 446,000 Kr. ere imidlertid allerede indrømmede nu iaar. Dengang jeg ifjor tillod mig den Yttring, at jeg efter Alt, hvad jeg kunde se, ikke nærede Tvivl om, at den nye Sværnslov vilde blive $\frac{1}{2}$ Million dyrere end det dyreste Flaadebudget, vi havde haft nogensinde, endog efter at hele Søminevæsenet var lagt ind under Flaaden, og efter at vi i en Række af Aar paa Grund af vor særlige Kjerlighed til Flaaden havde forøget Bevilningerne til den, blev der reist Indsigelse ogsaa fra den høitærede Ministers Side, der noget spydig sagde til mig: det er jo 375,000 Kr., der er Tale om, og fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk), der sølte sig meget indigneret over, hvad jeg fremsatte. Jeg sagde da, at i Forhold til Gjennemsnittet af de sidste ti Aar vilde det blive 1 Million dyrere, og i Forhold til Gjennemsnittet af de sidste 5 Aar 700,000 Kr. dyrere, og i Forhold til det allerhøieste Aar, efter at hele Søminevæsenet var kommet over til Marinen, $\frac{1}{2}$ Million dyrere. Men nei, jeg møbte da Modsigelse fra alle Sider, det var kun Fantastik, sagde man, og nu — ja nu staa vi allerede iaar med 785,000 Kr.! — Iad endnu iaar Noget af det blive taget bort. Dog selv om vi nu kunne bringe Budgettet ned til den af mig ifjor nævnte halve Million, er det mig dog klart, at det ingenlunde vil blive derne. Jeg taler ikke om at rette nogen Bebreidelse mod den høitærede Marineminister, jeg retter ikke Bebreidelser mod Andre end mod dem, der ikke ville se Sagen lige i Dinene og tage Konsekvenserne af deres Politik. Jeg ønsker her som ved Søvæsenet, at vi faae det klart frem, hvad der skal ud af Skatteydernes Løkker for at dække det Militærvæsen, hvis Grundlag er de to ifjor vedtagne Love, men ogsaa for at vi, foruden i dette Spørgsmaal at tænke paa vore økonomiske Forhold, kunde paa

passende Maade med den faktiske Sandhed møde de — jeg havde nær sagt — forargelige Talemaader om vor Kærlighed, Villie og Sniberi overfor Forsværsvæsenet. Jeg siger, jeg har ikke nogen Tvivl om, at det vil og nødvendigtvis maa gaa ikke lidt op derover, thi Konsekvenserne af Sværnsloven vil paa flere Punkter først komme om Aaringer. Jeg tænker ikke blot paa de 100,000 Kr., som ere beregnete paa dette Budget, og som alt ere medtagne i den ovenanførte Beregning, som siden kommer til som Lønninger til Befalingsmænd, som endnu ikke høves; det Ordinære tænker jeg ikke paa, men først tænker jeg paa Nybygningskontoen. Jeg begriber ikke, at den høitærede Minister vil tage ilde op, hvad vi her have frevret i Betænkningen. Naar vi sige: „Selv om man gaar ud fra, at Nyfiksbygningkontoen kan holdes upaarvirket af den nye Ordning, hvilket ingenlunde er Ministerens Mening“ osv., saa synes den ærede Minister ikke om denne Indskudsætning. Jeg mente, at det kunde være endog en behagelig Sætning for Ministeren, thi jeg forstaaer ikke den Tale, der indledes saaledes: Det er rigtigt, at Flertallet har ifjor taget formelt Forbehold i Betænkningen, og man kan altsaa nok formelt sige, at de staa ikke saa politisk og juridisk bundne. Men, fortsætter man saa, der staaer i Sværnslovens § 2: 12 store Stibe og et tilstrækkeligt Antal mindre, der staaer Flaadens Udødling, der staaer vort Forsvar, der er saa mange Kammer, og der er saa mange Officerer, Kommandører osv., der er Døvelserne, vi maa nødvendig raskere fremad og have vor Flaade udviklet, saa bliver Følgen deraf, at vi anvende netop ved at fremsætte den første formelle Indrømmelse ligesom et meget stærkere moralsk Tryk, der i den nye Ordning er lagt paa en kraftigere, mere forceret Nyfiksbygning. Den høitærede Minister søger at dække det ved at sige: jeg forlanger ikke Mere, end der i Gjennemsnit er bevilget i de senere Aaringer. Det vil sige, da man under Forhold, som ærede Medlemmer erindre, i Mai 1875 gav ekstraordinært 500,000 Kr. til et Pandsefiks, saa vil den høitærede Minister nu benytte det til at fyle disse 500,000 Kr. ind i sit Budget som en Slags ordinær Bevilling ved Hjælp af § 2 i Sværnsloven. Jeg fortænter ikke den høitærede Minister i, at han efter sit Standpunkt forsøger det, men han kapitelstævede sin Forventning i Genhold til Sværnsloven, og jeg begriber derfor ikke, hvad Indvending den høitærede Minister vil gjøre imod vor Betænkning paa dette Punkt. Jeg vil imidlertid henstille dette; vi ville faae at se her ved 3die Behandling, om det ærede Thing holder sin Position ligeoverfor Ministeren med hans 1,700,000 Kr., eller om det senere gjør det, eller om Ministerens Doktrin om de 1,700,000 Kr. holder Stik, og altsaa de Billigheder, der ere viste i det provisoriske Aar, ville falde tilbage og summeres op og blive tagne til Indtægt af den byg-